

Sygn. akt I ACa 476/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Joanna Kurpierz
Sędziowie :	SA Anna Bohdziewicz (spr.) SO del. Tomasz Ślęzak
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2014 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. L.

przeciwko S. H., L. K., A. B., M. B., J. P., J. S. i L. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych L. K., A. B., M. B., J. P., J. S. i L. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 2 października 2013r., sygn. akt I C 738/12,

1) zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 1. i 2. w ten sposób, że powództwo oddała,

b) w punkcie 5. w ten sposób, że zasądza od powódki solidarnie na rzecz pozwanych A. B., M. B., J. P., J. S. i L. W. 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów procesu;

2) zasądza od powódki solidarnie na rzecz pozwanych A. B., M. B., J. P., J. S. i L. W. 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 476/14

UZASADNIENIE

Powódka B. L. ostatecznie domagała się zasądzenia od pozwanych: S. H., L. K., A. B., M. B., J. P., J. S. i L. W. solidarnie kwoty 66.330,71 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek od kwoty 173.266,52 złotych naliczonych za okres od

25 czerwca 2009 r. do 25 czerwca 2012 r. - z ustawowymi odsetkami od 26 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty oraz 6.066 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych przez powódkę w sprawie Sądu Okręgowego w G. sygn. I Nc 511/10. W uzasadnieniu żądania wyjaśniono, że powódka pełni funkcję likwidatora (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.. Wymieniona spółka zajmowała się świadczeniem usług transportowych oraz spedycyjnych i dla celów prowadzonej tej działalności dysponowała taborem liczącym ponad 100 samochodów. Spółka (...) zawarła umowę z (...) Sp. z o.o. w G., w ramach której kierowcy spółki (...), tankując samochody, posługiwali się kartami paliwowymi. W związku z używaniem tych kart doszło do nadużyć i kradzieży paliwa na szkodę spółki (...). Sprawcy zostali skazani wyrokiem karnym i są to osoby pozwane w tym procesie. W wyroku skazującym oskarżeni zostali zobowiązani do naprawienia szkody wyrządzonej spółce (...) w wysokości 173.266,52 zł. Jednocześnie wyrokiem Sądu Okręgowego w G. zasądzono od spółki (...) na rzecz (...) Sp. z o.o. w G. należności tytułem zapłaty za pobrane paliwo. Powódka, jako likwidator, zapłaciła zasądzone kwoty wraz z kosztami procesu z własnych środków, dlatego obecnie domaga się od pozwanych odsetek od zasądzonego roszczenia oraz zwrotu kosztów procesu zasądzonych w tamtej sprawie. Zdaniem powódki, dochodzone kwoty stanowią odszkodowanie za szkodę, jaką poniosła wobec spełnienia świadczenia na rzecz spółki (...). Do pozwu dołączono potwierdzenie wpłaty dokonanej przez powódkę, a także nakaz zapłaty i wyrok Sądu Okręgowego w G. oraz wyrok karny skazujący pozwanych.

W sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwani (za wyjątkiem P. C.) wnieśli sprzeciw. W sprzeciwie podniesiono następujące zarzuty: braku legitymacji czynnej po stronie powódki, częściowe dokonanie spłaty, zakreślenie w wyroku karnym 2-letniego terminu do naprawienia szkody, co czyni niezasadnym żądanie odsetek, przedawnienie części roszczenia z tytułu należności odsetkowych. W związku z podnoszonymi zarzutami, pozwani wnieśli o oddalenie powództwa.

Zarzut częściowego przedawnienia roszczenia odsetkowego został uwzględniony przez powódkę, co skutkowało ograniczeniem żądania pozwu i ostatecznie dochodzenia należności w wysokości wskazanej na wstępie.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 2 października 2013 r. Sąd Okręgowy w Katowicach częściowo uwzględnił powództwo i zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 66.330,71 złotych z ustawowymi odsetkami od 23 sierpnia 2012 r. oraz kwotę 6.066 złotych, w pozostałej części powództwo oddalił, a w pozostałej części postępowanie umorzył, natomiast koszty postępowania między stronami wzajemnie zniósł. Uzasadniając przedstawiony wyrok, Sąd pierwszej instancji podał poniższe motywy, jakimi się kierował wydając rozstrzygnięcie w sprawie:

W toku procesu powódka wyjaśniła, że zapłaciła całą należność na rzecz Spółki (...) wraz z odsetkami i kosztami procesu, Wskazała, że jej odpowiedzialność za wierzytelność wynikała z faktu bycia poręczycielem, a nie z art. 299 k.s.h.. Przyznała, że pozwany S. H. zapłacił na rzecz spółki (...) 180.000 złotych. Powódka była jedynym współnikiem (...) sp. z o.o. w O., a także prezesem zarządu tej spółki i następnie jej likwidatorem. Spółka została zlikwidowana i wykreślona z KRS. Wobec podniesionego przez pozwanych zarzutu przedawnienia części dochodzonych roszczeń, powódka sprecyzowała powództwo w ten sposób, że wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 66.330,71 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 173.266,52 złotych za okres od 25 czerwca 2009 r. do dnia 25 czerwca 2012 r. z ustawowymi odsetkami od 26 czerwca 2012 r. oraz podtrzymała żądanie zapłaty kwoty 6.066 złotych tytułem kosztów procesu w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w G.. Powódka wyjaśniła, że dochodzona kwota wynika z obliczenia odsetek za okres nieprzedawniony z uwzględnieniem dotychczasowych wpłat dokonanych przez pozwanych na poczet naprawienia szkody. Uwzględnione zostały wpłaty dokonane zarówno na rachunek bankowy spółki (...), jak też na rachunek bankowy powódki. Przedstawiony przez powódkę sposób wyliczenia nie był kwestionowany przez pozwanych, a pozwany S. H. dodatkowo oświadczył, że w wykazie spłat dołączonych do pisma z dnia 22 kwietnia 2013 r. ujęte są wszystkie płatności, których dokonał. Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Okręgowy uznał, że istotne dla rozstrzygnięcia tej sprawy okoliczności nie są między stronami sporne. W szczególności dotyczyło to treści wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 czerwca 2010 r., wydanego w sprawie, sygn. akt V K 68/08, oraz wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 kwietnia 2012 r., wydanego w sprawie sygn. akt I C 733/11 w związku z wydanym uprzednio nakazem zapłaty w dniu 14 lutego 2011 r. (w uzasadnieniu błędnie podano rok wydania nakazu zapłaty – 2012) w sprawie sygn. akt I Nc 511/10. Sąd pierwszej instancji wskazał, iż poza sporem pozostawało także i to, że powódka uregulowała wszystkie zobowiązania wobec spółki (...), co dodatkowo zostało

potwierdzone pismem tej spółki z 2 października 2012 r.. Nie było również sporu, co do kwot uiszczonych przez pozwanych na rzecz spółki (...) i na rzecz powódki, które zostały uwzględnione w wykazie spłat.

Przechodząc do rozważań prawnych zasadności roszczeń powódki, Sąd Okręgowy na wstępie stwierdził, iż powództwo w części obejmującej żądanie zasądzenia na rzecz powódki solidarnie od pozwanych kwoty 66.330,71 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 173.266,52 złotych za okres od 25 czerwca 2009 r. do 25 czerwca 2012 r. jest zasadne. Ustawowe odsetki od tej kwoty usprawiedliwione są, ale nie od dnia 26 czerwca 2012 r., tylko od dnia doręczenia pozwanym odpisu pozwu i tylko w tej niewielkiej części powództwo zostało oddalone. W części ograniczonego żądania postępowanie podlegało umorzeniu na podstawie art. 355 k.p.c..

Sąd Okręgowy wskazał, że pozwani wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 czerwca 2010 r., sygn. akt V K 68/08, zostali zobowiązani do solidarnego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w wysokości 173.266,52 złotych. Źródłem szkody były czyny niedozwolone tj. przestępstwa popełnione przez pozwanych. Poszkodowana była z całą pewnością (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O., co wynika wprost z wymienionego wyroku. W ocenie Sądu pierwszej instancji poszkodowaną była również i nadal jest powódka, gdyż w okresie do 14 września 2010 r. była jednym z trzech wspólników spółki (...), a w okresie od 14 września 2010 r. do likwidacji, czyli 21 listopada 2012 r. (z odpisu KRS wynika, że likwidacja spółki nastąpiła z dniem 31 sierpnia 2012 r.), była jedynym wspólnikiem spółki (...). Wskazano, że spółka ta została zlikwidowana i wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego 21 listopada 2012 r.. Poza tym była poręczycielem spółki (...) wobec Spółki (...). Powódka uregulowała całe zadłużenie, które powstało wobec Spółki (...) na skutek przestępstw popełnionych przez pozwanych. Podstawy prawnej odpowiedzialności pozwanych wobec powódki, Sąd pierwszej instancji upatruje w art. 415 k.c., a podstaw ich solidarnej odpowiedzialności w art. 441 § 1 k.c.. Sąd Okręgowy stwierdził, iż w dacie orzekania jedyną poszkodowaną jest powódka, bowiem spółka (...) już nie istnieje. Sąd pierwszej instancji uznał, że skoro pozwani ze swojej winy wyrządzili powódce szkodę, to zgodnie z art. 415 k.c., są obowiązani do jej naprawienia. Wysokość szkody obejmuje także dochodzone w tej sprawie odsetki i koszty procesu w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w G.. Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że „gdyby nie przestępcze działania pozwanych nie doszłoby do naliczenia odsetek, bo nie byłoby kwot, od których zostały liczone i nie doszłoby do powstania kosztów procesu przed Sądem Okręgowym w G., bo takiego procesu nie byłoby”. W ocenie Sądu pierwszej instancji powódka udowodniła zarówno powstanie szkody i jej wysokość, jak i zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy pozwanych (przestępstwo, jakiego się dopuścili) oraz związek przyczynowy między zdarzeniem a szkodą. Przytoczone wyżej rozważania i oceny prawne legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku. O kosztach procesu postanowiono w oparciu o art. 100 k.p.c..

Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony w części uwzględniającej powództwo przez pozwane: L. K., A. B., L. W., J. S., J. P., M. B.. Pozwana L. K., odwołując się do obowiązku naprawienia szkody określonego w wyroku karnym, zakwestionowała zasadność obciążenia pozwanych obowiązkiem zapłaty odsetek ustawowych od kwoty określonej w wyroku karnym, a nadto istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zobowiązaniami spółki (...) wobec spółki (...). Pozostałe pozwane sformułowały następujące zarzuty:

- 1) naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 415 k.c., polegającego na przyjęciu, że były wspólnik wykreślonej z rejestru spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, na rzecz której sąd karny orzekł obowiązek naprawienia szkody, posiada legitymację procesową czynną w zakresie żądania zasądzenia na jego rzecz odsetek od kwoty zasądzonej wyrokiem sądu karnego, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu wskazuje, że poszkodowaną jest wyłącznie spółka i tym samym tylko jej przysługuje czynna legitymacja procesowa;
- 2) naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w szczególności art. 151 § 4 k.s.h., polegającego na przyjęciu, że wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest sukcesorem spółki, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, iż wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie jest następcą prawnym spółki;
- 3) naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 295 k.s.h. polegającego na uznaniu, że mimo wykreślenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z rejestru, wspólnikowi spółki przysługuje

legitymacja procesowa do wytoczenia powództwa, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że do skutecznego dochodzenia roszczeń na podstawie art. 295 k.s.h. konieczne jest posiadanie statusu współnika zarówno w chwili wniesienia pozwu, jak i w chwili zamknięcia rozprawy;

4) obrazy przepisów postępowania mającego wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art. 233 § 1 k.p.c. przez sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na bezpodstawnym przyjęciu, że powódka uregulowała całe zadłużenie wobec Spółki (...) powstałe na skutek przestępstw popełnionych przez pozwanych oraz, że gdyby nie przestępcze działanie pozwanych nie doszłoby do naliczenia odsetek, bo nie byłoby kwot od których zostały naliczone i nie doszłoby do powstania kosztów procesu przed Sądem Okręgowym w G., podczas gdy prawidłowa analiza zebranego materiału dowodowego, a w szczególności uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 kwietnia 2012 r., sygn. I C 7733/11 prowadzi do wniosku, że nie było związku przyczynowego pomiędzy popełnionym przez pozwanych przestępstwem a roszczeniem, będącym przedmiotem procesu przed Sądem Okręgowym w G., bowiem roszczenie (...) wynikało ze zdarzeń gospodarczych, powstałych po popełnieniu przestępstwa.

W związku z postawionymi zarzutami apelujące wniosły o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów procesu według norm przepisanych,

ewentualnie

2) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacje pozwanych musiały odnieść skutek, bowiem zarzutom w nim zawartych nie sposób było odmówić słuszności.

Na wstępie wymaga podkreślenia, że powódka podstawy faktycznej swoich żądań upatrywała w okoliczności spełnienia świadczenia na rzecz (...) sp. z o.o. w G., przy czym jej zobowiązanie wynikało z poręczenia udzielonego za zobowiązania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.. Powódka dokonała zapłaty kwoty 242.350,77 złotych w wykonaniu tytułu egzekucyjnego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 733/11, którym zasądzono solidarnie od niej i (...) sp. z o.o. w O. 195.912,77 złotych z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu w wysokości 6.066 złotych. Odwołując się do dokonanej zapłaty, powódka domagała się skapitalizowanych odsetek od kwoty 173.266,52 złotych, wyliczonych za okres od 25 czerwca 2009 r. do 25 czerwca 2012 r., przy czym wskazana należność główna odpowiada wysokości szkody określonej w wyroku karnym, do naprawienia której zostali zobowiązani pozwani w tymże wyroku karnym. Odnosząc się do tak ukształtowanej podstawy faktycznej, należy się zgodzić z Sądem pierwszej instancji, że część okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy nie było spornych. Niekwestionowane pozostawały okoliczności wynikające z przedstawionych dokumentów, w tym wyroków wydanych w sprawach: cywilnej i karnej. Tym niemniej ustalenia te wymagają uzupełnienia o dalsze okoliczności wynikające z dokumentów, a w szczególności z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 733/11. Niepełne ustalenia rzutowały bowiem na dokonaną następnie przez Sąd pierwszej instancji ocenę prawną.

Poza sporem pozostaje, że pozwani zostali skazani wyrokiem z dnia 25 czerwca 2010 r. przez Sąd Okręgowy w G. (sygn. akt V K 68/08) za przestępstwa na szkodę (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. i orzeczono w stosunku do nich obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody (w pozostałej części) w wysokości 173.266,52 złotych w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku. W wykonaniu tego obowiązku pozwani dokonywali wpłat na rzecz poszkodowanej spółki, a wysokość dokonanych wpłat nie była sporna. Ponadto w oparciu o ten tytuł prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanym. Z wyroku karnego wynika, że do kradzieży paliwa doszło w okresie od października

2007 r. do 8 kwietnia 2008 r.. Kradzieży paliwa dokonano przy użyciu kart paliwowych, a należnościami za pobrane paliwo (w tym również to ukradzione) została obciążona (...) sp. z o.o. w O.. (...) sp. z o.o. w O. nie uiściła wszystkich należności za paliwo, co skutkowało skorzystaniem przez (...) sp. z o.o. w G. z udzielonych zabezpieczeń, w tym z gwarancji bankowej. (...) sp. z o.o. w O. kwestionowała prawidłowość skorzystania z gwarancji bankowej, jednakże jej powództwo w tej sprawie zostało oddalone. W dalszej kolejności wierzyciel spółki (...) wypełnił weksel in blanco wystawiony przez spółkę i poręczony przez powódkę. Wypełniony weksel stał się podstawą dochodzenia roszczeń przeciwko (...) sp. z o.o. w O. i powódce w sprawie, jaka toczyła się przed Sądem Okręgowym w G. i zakończyła się wydaniem wyroku w dniu z dnia 5 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 733/11. Zarówno z uzasadnienia tego wyroku, jak również pisma procesowego złożonego przez powoda w tamtej sprawie tj. (...) Sp. z o.o. w G. wynika, że w tym postępowaniu dochodził zapłaty ceny – należności głównych wraz z odsetkami od tych należności – za produkty nabyte przez spółkę (...) przy wykorzystaniu kart paliwowych w okresie od 1 grudnia 2008 r. do dnia 15 grudnia 2008 r. Spółka (...) w toku tamtego procesu istotnie próbowała bronić się podnosząc, iż nie ma obowiązku dokonania zapłaty za skradzione paliwo, jednakże zarzut ten nie został uwzględniony, gdyż przedmiotem sporu były należności za paliwo pobrane w innym okresie (późniejszym) niż ten, w którym dochodziło do kradzieży. Ponadto (...) Sp. z o.o. w G. przyznała, że (...) Sp. z o.o. w O. po początkowej odmowie zapłaty za skradzione paliwo, ostatecznie uregulowała należności z tego tytułu, a następnie odmówiła zapłaty należności za niektóre z kolejnych zrealizowanych transakcji. Podstawę zasądzenia należności od B. L. stanowiło udzielone przez nią poręczenie wekslowe za wystawcę weksla, którym była (...) Sp. z o.o. w O.. Z przedstawionych dokumentów (przede wszystkim uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G. w sprawie sygn. akt I C 733/11) wynika, że powoływany przez powódkę wyrok obejmował należności za paliwo pobrane w innym okresie (późniejszym) niż miały miejsce kradzieże, w związku z którymi pozwani zostali skazani i zobowiązani do naprawienia szkody spółce (...). Nie była kwestionowana okoliczność dokonania przez powódkę zapłaty należności wynikających z tego wyroku (obejmujących należność główną, odsetki i koszty procesu) na rzecz (...) Sp. z o.o. w G.. Poza sporem pozostaje także, iż (...) Sp. z o.o. w O. została zlikwidowana z dniem 31 sierpnia 2012 r., co wynika z przedstawionego odpisu KRS.

Mając na względzie wyżej przedstawione ustalenia, Sąd odwoławczy nie podziela oceny prawnej przedstawionej przez Sąd pierwszej instancji. Zasadnie został bowiem podniesiony najdalej idący zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powódki. Nie może budzić żadnych wątpliwości, że pozwani przestępnym działaniem wyrządzili szkodę (...) Sp. z o.o. w O., co wynika z ustaleń Sądu karnego, którymi Sąd był związany w rozpoznawanej sprawie zgodnie z art. 11 k.p.c.. Powódka konstruuje swoje żądanie odwołując się do faktu dokonania zapłaty za spółkę (...) w oparciu o powołany przez nią wyrok Sądu Okręgowego w G., w czym upatruje swojej szkody i z tego tytułu domaga się skapitalizowanych odsetek oraz zwrotu poniesionych w tamtej sprawie kosztów procesu. Jak już wskazano wyżej powódka była zobowiązana do zapłaty na rzecz (...) sp. z o.o. w G. z tytułu udzielonego przez nią poręczenia wekslowego, co w dalszej kolejności otwierało jej drogę do regresu w stosunku do (...) Sp. z o.o. w O., za zobowiązania której poręczyła. Zupełnie inną kwestią, wykraczającą poza ramy tego postępowania, pozostaje realna możliwość uzyskania zaspokojenia od spółki (...). Przy tej okazji nie można jednak tracić z pola widzenia, że powódka była współnikiem, ale także członkiem zarządu i w końcu likwidatorem (...) Sp. z o.o. w O.. Oznacza to, iż miała realny wpływ na decyzje spółki oraz jej likwidację. W tym mieściła się decyzja o odmowie zapłaty za paliwo pobrane przez spółkę (...) w grudniu 2008 r., co skutkowało uzupełnieniem weksla i dochodzeniem roszczeń przez (...) sp. z o.o. w G. na drodze postępowania sądowego. Opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego spowodowało naliczenie odsetek, a proces sądowy wygenerował dalsze koszty. Nie ma jednak podstaw, aby obowiązek zapłaty tych należności wiązać z bezprawnymi działaniami pozwanych i upatrywać w tym szkody powódki. Dodatkowe należności powstały jako konsekwencja określonych decyzji zarządu spółki (...), za które pozwani w żaden sposób nie odpowiadają. Natomiast powódka nie mogąc już uzyskać zaspokojenia od (...) Sp. z o.o., która uległa likwidacji, nie może dochodzić tych należności od pozwanych. Podobnie brak jest podstaw prawnych do dochodzenia przez powódkę na swoją rzecz zapłaty odsetek od należności, jakie (...) Sp. z o.o. w O. uiściła tytułem zapłaty za skradzione paliwo. Źródła takiego uprawnienia nie można upatrywać, ani w tym, że powódka była (...) spółki (...), ani tym bardziej z okoliczności spełnienia świadczenia z tytułu udzielonego poręczenia. Wszystkie przytoczone wyżej rozważania wskazują na brak podstaw do uwzględnienia powództwa. Okoliczności sprawy nie dawały bowiem podstaw do oceny, że zostały spełnione wszystkie przesłanki odpowiedzialności deliktowej pozwanych, w tym wykazano związek przyczynowy

między działaniem pozwanych a szkodą powódki. Z tej przyczyny należy zgodzić się z zarzutami apelacji, że doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego, gdyż w okolicznościach rozpoznawanej sprawy nie było podstaw do przypisania pozwany odpowiedzialności w oparciu o art. 415 k.c.. Nie doszło natomiast do innych wskazywanych przez apelujących naruszeń prawa materialnego, ponieważ Sąd pierwszej instancji w ogóle nie rozważał zastosowania wymienionych przepisów.

Wyżej przedstawione ustalenia i rozważania dawały podstawę do uwzględnienia apelacji pozwanych i zmiany zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa. Zmiana wyroku nastąpiła w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c.. W oparciu o art. 378 § 2 k.p.c. sprawa została rozpoznana także na rzecz pozwanego S. H., który nie zaskarżył wyroku. O kosztach postępowania za obie instancje postanowiono w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c..